

εὐγενεστέρα ἢ ποιήσεις, διότι ἀφανής τις ἐστὶ νεανίας, περιφρονούμενον παιδίον δύναται αἰφνης νὰ λάβῃ βαθμὸν μέγαν, ὑπερπηδῶν πολλοὺς ἐκ τῶν τέως κομπορρημονούντων, ἐπεὶ δὲ δὲν προκειται περὶ γαλονίων ὑπὸ βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διδομένων, ἀλλὰ περὶ ἐπαίνων καὶ δεξιώσεως εἰς μόνην τὴν ἀξίαν στηριζομένων καὶ ὑπὸ τῆς εἰλικρινείας χορηγουμένων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΩΝ.

Προοίμιον.

Ἀφ' ἐποχῆς κατοικῶ τὸν μικρὸν ἡμῶν πλανήτην, περὶ οὐδενὸς γίνεται λόγος εἰμὴ περὶ ἐξαλείψεως καὶ ἐξοντώσεως τῶν καταχρήσεων. Ἐν τῇ νεανικῇ μου ἡλικίᾳ, ἐπροσπάθουν νὰ διορθώσω τοὺς καλογήρους, (1) οἵτινες κατηγοροῦντο ὡς ἄρπαγες τῆς ἀνθρωπότητος καθ' ὃ ὑστεροῦντες αὐτὴν πᾶν ὅ,τι ὤφειλον νὰ τῇ προσφέρωσι καὶ μολονότι ἡ κατηγορία ἦτο δικαιοτάτη, ὑπερίσχυσαν οἱ κατηγορούμενοι, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οὕτως ἐγένοντο αἱ ἀναμορφώσεις. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἕτερον σκάνδαλον. Οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαί μας εὐρίσκονται εἰς κίνδυνον· εἰς φιλάνθρωπος θέλει νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὰ οἰκιακά μας κτήνη τὰ ὅποια ἀγαπῶμεν περισσότερον τῶν ἄλλων· κηρύττει κατὰ τὸν δέκατον ἑννατον αἰῶνα σταυροφορίαν ὁλόκληρον ἐναντίον ἀθῶων θυμάτων ἐχόντων δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μας. Τοῦτο δὲ τὸ ἀνοσιούργημα προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ μὲ τὸ κάλυμμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ δημόσιον καλόν! Ἐπικαλεῖται τὴν ἀνθρωπότητα ἵνα τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοιοῦτου φονικοῦ σχεδίου! ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶναι πολὺ βάρβαρος, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας ἀπεκατέστημεν λίαν ἀπάνθρωποι! Μόλα ταῦτα ὅτι καὶ ἂν γίνῃ τὰ θύματα δὲν θὰ κατασφαγῶσιν ἄνευ διαμαρτυρήσεως. Φωνή

ἀσθενῆς, ἀλλὰ γενναῖο ψυχος, ὑψοῦται ὑπὲρ αὐτῶν.

Δικηγορία ἀφ' ἐνὸς ὑπὲρ τῶν κυνῶν καὶ γαλῶν ἐναγομένων διότι ὑλακτοῦσι καὶ μισοῦσι ἐναντίον τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ρόζερ, ἱππότου τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, ἐνάγοντος ἀφ' ἑτέρου.

Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ κυνός.

Κύριοι! εἰς μίαν δίκην τοιαύτης φύσεως, ἡ χρηστοθήθεια τῶν κατηγορουμένων μέλλουσα ἐξάπαντος νὰ ἐπιρεάσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν κριτῶν των, εἶναι δίκαιον νὰ ἀναμνήσω ἐνταῦθα τὰς ἐπαινετὰς ιδιότητας μὲ τὰς ὁποίας ἡ φύσις ἐπρόεικκε τὸ ἡμῖν, τὸ πλέον ἐνδιαφέρον μέρος τῶν πελατῶν μου. Ἀλλ' ἐὰν ἀνέφερον ἅπαντα τὰ προτερήματα τῶν κυνῶν, ἤθελον πολὺ ἐρυθριάσει. Διότι τίς δὲν γνωρίζει τὴν γλυκύτητά των, τὴν πίστιν των, τὴν ἀκλόνητον ἀφοσίωσίν των; τίς ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ ὅτι, ἐξοικειούμενοι μεθ' ἡμῶν δι' ἐνὸς αἰσθήματος τὸ ὅποιον ἡ σκληρότης μας δὲν δύναται νὰ μηδενίσῃ, συμμερίζονται τὰς θλίψεις καὶ τὰς εὐτυχίας μας, μαντεύουσι καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐπιθυμίας μας, μᾶς ὑπερασπίζονται εἰς τὸν κίνδυνον, μάχονται καὶ ἀποθνήσκουσιν ὑπερασπιζόμενοι ἡμᾶς; Οὗτοι δὲν ὁμοιάζουσι, κύριοι, τοὺς ψευδεῖς ἐνημέρους φίλους ἡμῶν, οἵτινες δούλοι τῆς εὐτυχίας μας εἰσὶ πάντοτε ἑτοιμοὶ νὰ μᾶς ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν δυστυχίαν. Οἱ κύνες, κύριοι, μάρτυρες γεναῖοι τῆς φιλίας μας, τοὺς βλέπομεν φεύγοντας τὸ χρυσοῦν ἄσυλον τοῦ πλούτου, ὅπου ἐνίοτε θέλουν νὰ τοὺς κρατήσωσιν αἰχμαλώτους, καὶ ὅπου ἤθελον τύχει, ὡς τόσοι παράσιτοι πολὺ κατώτεροι αὐτῶν, μεγαλοπρεπῶν περιποιήσεων, ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν ταπεινὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, μεθ' οὗ εἰσὶν συνδεδεμένοι διὰ δεσμοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ φιλία καθίστησιν ἀδιάρρηκτον. Καὶ τί θέλει μείνει εἰς ἐκεῖνον τὸν πτωχὸν ἂν τοῦ ἀφαιρέσωσι τὸν κύνα του; Ὁ δυστυχὴς θεωρεῖται ὡς μεμολυσμένος, τὸ πᾶν ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ, ἕκαστος τὸν ἀποφεύγει μετὰ φρίκης. Ὁ κύων αὐτοῦ εἶναι τὸ μόνον ὃν εἰς τὸν κόσμον, ὅπερ φαίνεται εὐαίσθητον εἰς τὴν δυστυχίαν του, ἣν ἀκουφίζει συμμερίζομενος αὐτὴν, καὶ τὸν παρηγορεῖ διὰ τὸν θωπειῶν του· τίς θέλει τὸν ἀγαπήσει ἂν τῷ ἀποσπάσῃ τὸν σύντροφον τοῦτον τῆς δυστυχίας του;

(1) Ἐὰν ἐγείρετο ἐκ τοῦ τάφου ὁ γράψας τὴν παρούσαν εὐφυῆ διατριβὴν μὲ λύπην τοῦ ἤθελεν ἰδεῖ ὅτι εἰσέτι δὲν κατορθώθη τοῦτο.

Ἀλλὰ ποτὲ δίκαια διαδικασία δὲν θέλει ἀποφασίσαι τὸν σκληρὸν τοῦτον ἀποχορισμόν. Ἀπευθύνθη εἰς εὐαίσθητους καρδίας οἱ κύνες θέλουν κερδίσει τὴν δίκην των.

Ἀπολογία ὑπὲρ τῆς γαλῆς.

Ἡ δίκη τῶν γαλῶν, τὸ ὁμολογῶ, κύριοι, εἶναι δυσκολοτέρα πρὸς ὑπεράσπισιν. Ἐχουσι γενικῶς κακὴν ιδέαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ οἱ ὄνυχές των ἔγειναν αἰτία ν' ἀποκτήσωσι πολλοὺς ἐχθροὺς· ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην· ἐὰν αἱ γαλαὶ εἰσὶ κακότεροι, καὶ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα τόσοι καλοί. Κατηγοροῦσιν αὐτὰς ὅτι ἔχουσιν ἐγωϊσμόν· ἡμεῖς εἴμεθα ἐγωῖσται κύριοι, οἵτινες προσάπτομεν αὐταῖς ταύτην τὴν κατηγορίαν. Εἰσὶν ἐπιτήδεια κλέπτρια, ἀλλὰ τίς εἶδεν ἐὰν κακὰ παραδείγματα δὲν τὰς διέφθειρον; Μᾶς κολακεύουσιν ἀπὸ συμφέρον, ἀλλὰ γνωρίζετε πολλοὺς κόλακας ἄνευ συμφέροντος; ὅλοι ἀγαπῶσι καὶ προκαλοῦσι τὴν κολακείαν, διατὶ λοιπὸν νὰ κατηγορῶμεν τὰς γαλάς δι' ἐν ἐλάττωμα τῆς κοινωνίας αὐτῆς ὅπερ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας εἶναι τὸ ἀνώτερον ὅλων τῶν προτερημάτων; Δὲν θέλω κάμει λόγον ἐνταῦθα περὶ τῆς χάριτος αὐτῶν καὶ τῆς εὐγενείας. Δὲν θέλω περιγράψαι ποσῶς τὰς παιδικὰς θρύψεις των, οὐδὲ τὰ κεκυρτωμένα νῶτα των, οὐδὲ τὴν κυματοῦσαν οἰράν των, οὐδὲ τὸς ἄλλας χάριτας δι' ὧν τόσοι καλῶς γινώσκουσι νὰ μᾶς κάμνωσι νὰ λαμβάνωμεν φροντίδα διὰ τὴν διατήρησίν των. Λόγοι πολὺ ἰσχυρότεροι ὑπερμαχοῦσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐὰν καταστρέψῃτε τὰς γαλάς τίς θέλει κατατρώγει τοὺς μικροὺς ποντικούς; βεβαίως δὲν θὰ κατατρώγῃ αὐτοὺς ὁ κύριος ὅστις ἐφεῦρε καὶ ἐπαρουσίασε τὸ σχέδιον τῆς καταστροφῆς των! Σᾶς προτείνωσι τὰς μυάγρας! . . . τὰς μυάγρας, Κύριοι! Ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν ἐπιβροχήν των; τὰς μυάγρας! τοῦτο εἶναι μία μυάγρα, μία παγίς τὴν ὁποίαν σᾶς στήνουσι προσέξατε καλῶς μὴ συλληφθῇτε εἰς αὐτήν. Πρὸ πολλοῦ καιροῦ, οἱ μικροὶ ποντικοὶ καλῶς εἰδοποιηθέντες, γνωρίζουσι νὰ προφυλάττῳνται ἀπὸ αὐτάς. Περιμένετε λοιπὸν νὰ ἴδῃτε τὸν πρῶτον ἡμέραν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ἔθνος τῶν μυῶν νὰ καταφάγῃ ἀποινὴ ἀπάσας τὰς βίβλους τῆς βιβλιοθήκης σας; Ἦθελε παρηγορηθῇ τις ἐὰν προσβάλλωσι μόνον τὰ ἀνούσια καὶ πληκτικὰ

ποιήματα καὶ συγγράμματα, δι' ὧν μαστιζόμεθα πρὸ τινῶν ἐτῶν· δὲν εἴμεθα ὁμῶς βεβαίοι ἂν ἡ γεῦσις των θὰ κάμῃ τὴν διάκρισιν ταύτην· οὗτοι θὰ καταφάγωσιν εὐχαρίστως τόσοι τὸν Ῥακίαν ὅσον καὶ τὸν Πράδονα (1) Ἀλλὰ τί λέγω; αἱ ἐπιφυλλίδες μας καὶ οἱ δικηγορικοὶ μας λόγοι οἱ τόσοι ὠραῖοι καὶ μακροσκελεῖς, δὲν θέλουσι ἐκφύγει τοὺς χαρτοφάγους ὁδόντας των. Ὅθεν ἐξάγω συμπέρασμα ὅτι, νὰ ἐξοντώσῃ τις τὰς γαλάς, εἶναι ταῦτόν, νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν βανδαλισμόν!

Ἀλλὰ συγκατατίθεμαι ὅτι θέλεται κλείσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πρὸς τοὺς μικροὺς ποντικούς· σκεφθῇτε τοῦλάχιστον ὅτι εἰς ἐχθρὸς ἐκατοντάκις τρομερώτερος σᾶς ἐπαπειλεῖ. . . Οἱ μεγάλοι ποντικοὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους αἱ γαλαὶ ἐπιβάλλουσι φόβον καὶ σέβας· οἱ μεγάλοι ποντικοὶ, κύριοι, οἵτινες καιροφυλακτοῦσι καὶ δὲν ἀναμένουν εἰμὴ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θέλετε προφέρει τὴν ὀλεθρίαν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἐξαιτεῖται ἐπιμόνως ὁ ἀντίπαλός μου, ἵνα ἐκστρατεύσωσι καὶ ἔλθωσι νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας, τὰς ὁποίας θὰ ὑποχρεωθῇτε, κύριοι, νὰ ἐγκαταλείψῃτε. Διστάζετε ἀκόμη! Ὁ Κατιλίνας εἶναι πρὸ τῶν πυλῶν σας καὶ σκέπτεσθε εἰσέτι τὸ ν' ἀποφασίσῃτε! Σᾶς παρακαλῶ, κύριοι, νὰ συγχωρήσῃτε ταύτην τὴν ὁρμήν. Εἶναι δύσκολον νὰ διατηρήσῃ τις ἀπάθειαν προκειμένου λόγου περὶ τῶν μεγάλων ποντικῶν!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Δ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

—Τὸ δρᾶμα παρεστάθη καλῶς· χειροκροτήσατε. Εἶδον τὴν Ἑλλάδα (Δελλὶλ), (Δῦγουστος). —Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀφοσίωσίς σας; (Νέρων). —Οἱ καλόγηροι, οἱ καλόγηροι, οἱ καλόγηροι! (Ἐρρίκος Η'). —Εἰς τὰς χεῖράς σου Κύριε (Γάσσο). —Ὅλον τὸ βασίλειόν μου διὰ μίαν στιγμὴν ἀκόμη! (Ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ)

(1) Συγγραφεὺς μιᾶς Φαίδρας, τὴν ὁποῖαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ῥακίνα ἀντεπαρέβαλλον μετὰ τὸ ἀριστούργημα τοῦ ἐνθόξου ποιητοῦ.